

„У песнях жа родны край, родныя слова
Жылі і жывуць, і жыць будуць заўсёды.”

Янка Купала /“Родныя песни”/

Аддаляем у Вашыя руکі Дарагія Сябры зборнік нашых беларускіх песень. Думаем што дапаможам ляпей пазнаць частку нашай беларускай культуры, спадчыну наших пра-дачоў.

У сълеўніку знайшліся нашыя фаль-клорныя песні, песні нашых паэтаў якія апівалі наш народ, прыгажосць нашай зямлі і мовы.

Беларускае Аб'яднанне Студэнтаў.

Беласток, красавік 1989г.

Oddajemy w Wasze ręce Drodzy Przyjaciele śpiew-nik naszych białoruskich pieśni i piosenek. Spodzie-wamy się, że pozwola one lepiej poznać częstę naszej białoruskiej kultury, spuściznę naszych przodków.

W śpienniku tym znalazły się pieśni ludowe i pieś-ni naszych poetów, którzy opiewali nasz naród, piękno naszej ziemi i mowy.

Białoruskie Zrzeszenie Studentów.

Białystok, kwiecień 1989r.

I. БЕЛАРУСЬ МАЯ
/сл. С. Саколаў-Воюш, муз. В. Навіцкі/

A-kса-mітны ле-тні ве-чар а-хі-нуў зя-млю я ва-
зёрну-ю сі-не-чу ву-снамі лаў-лю, моў-кі слу-ха-ю
у ро-сах пе-сно са-ла-ўя над маім ду-на-е лё-са-
Бе-ла-русь ма-я

Аксамітны летні вечар
Ахінуў зямлю,
Я вазёрную сі-нечу
вуснамі лаў-лю,
Моў-кі слухаю ў росах
песню салаўя,
Над маім лунае лёсам
Беларусь ма!

А над лесам, над сусветам
выпрастыу крыло,
Задацісты човен лета,
зорнае вясло,
Там дзяўчачай Белай Бежы
воды ў ручаях,
Й адной табе належу
Беларусь ма!

Там дзе гойдае вятрыска,
залаты прастор,
Даўставалі камяніскі
для тваіх дарог,
Чырванее ранні золак,
рэха ў гаях.
А ў грудзях тваіх асколак
Беларусь ма!

Мне краеу чужых не трэба
як не варажых,
Не хачу чужога неба,
радасцю чужых,
Бо чужына серца жаліць,
цісне як зъмяя,
Пагукая з дальних далій
Беларусь мая!

2. ЛЮБЛЮ НАШ КРАЙ

/сл. К. Буйлы/
Н"

Люб-лю наш край ста-рон-ку гэ-ту, дзе я ра-дзі-
-ла-ся, рас-ла, дзе пер-шы раз па-зна-ла шчась-це,
съля-зу ня-до-лі пра-лі-ла.

Люблю наш край-старонку гэтую,
Дзе я ра-дзілася, расла,
Дзе першы раз пазнала шчасце,
Сълязу нядолі праліла.

Люблю народ наш беларускі
І хаты ў зелені садоу,
Залочаныя збожжам нівы,] x 2
Шум наших гаяў і лясоў.

І жніва час душой люблю я,
І першы звон сярпou і кос,
Калі на поле выйдуць жніві,] x 2
А касары на сенакос.

І песню родную люблю я,
Што ў полі жніві запаюць,
Як гукі звонкія над нівай] x 2
Пералівающа, пльывуць.

Люблю ў пагодную я ночку
Да позна ў садзітку сядзяець,
Сачніць за ясных зор мігценнем] x 2
На месяц залаты глядзець.

мне тут усё для серца міла,
Бо я люблю край родны свой,
Дзе з першым шчасцем я спазнالась] x 2
і з першай горкаю слязой.

3. РОДНЫ МОЙ ГОРАД

Пе-сняй жури́-вай кры-лом жу-раў-лі-ны зор-рак
су-ні-ца-мі, Пер-шым спат-ка-ням і пер-шым рас-сям
го-рад мой сні-цица мне, Род-ны мой го-рад лю-боу
мая каз-ка ка-ха-ния ча-роў-ная ты ка-лі лас-ка
ча-кай мя-не з кож-ней дарогі са шля-ху расстай-нага.

Песняй жури́-вай,
крылым жураў-ліным,
зорак суніцамі.
Першым спаткам
і первым расстаням,
город мой сніцица мне.

Прывеў: Родны мой город,
Любобу мая,
Казака хахания чароўная,
Ты, калі ласка,
Чакай мяне,
З кожмай дарогі,
Са шляху расстайнаго,

] x 2

Над гістарычным,
і сонечным небам,
днём і парой начной,
Съветлае шчасце,
як ветразь надзея,
город ясны маёй.

Прывеў: Родны мой... x 2
Закалыхалі научныя праспекты,
клёні з таполямі,
Толькі чакалі нас,
У горадзе гэтым,
толькі нас помнілі.
Прывеў: Родны мой... x 2

4. БЕЛАСТОЧЧЫНА

/сл. В.Шведа, муз. В.Карузюкевіча/

Бе-лас-точ-чи-на зя-мель-ка родна- я жы-
-веш заў-сё-ды ты ўглы-бі маіх гру-дзей мяс-ци-
-ны не сус-трэў у жыцці вод- на - е я-ка-яб мне
бы-ла хоць крышку да-ра-жай мяс-ци-ны да-ра-жай

Беласточчына зямелька родная, жывеш
Заусёды ты ўглыбі маіх грудзей,
Мясціны не сусстрэў у жыцці воднае,
Якаль мне была хоць крышку даражай.

Вось родны краявід, палоскі вузкія,
Які дробніць люд вясковы з году ў год:
Сядрод пасёлкі беларускія,
Дзе ад вякоў жыве мой дарағі народ.

Там села, як грыбок, хатка вясковая,
Дзе крок! першы ў жыцці сваім рабіу,
Дзе ад бацькоў вычысся роднік мовы я.
Таму ніколі мовы гэтай не забыу.

На Беласточчыне праўму я маладосць.
А найважнейшое - я нарадзіўся тут.
Найдарэжчайшо таму была і ёсць
Мне Беласточчына, мой родны, мілы кут.

5. ДЗВЕ ТАПОДІ

/сл. Я. Купалы/

A musical score for a folk song. The score consists of four staves of music in common time, featuring a soprano vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is primarily melodic, with lyrics written below it in a cursive font. The piano part includes harmonic chords and rhythmic patterns. The overall style is traditional and melodic.

Там, за вёскай, у полі дзве стаялі таполі.
Як адна, дзве таполі стаялі.
I стагнам у полі сухавейна таполі,] x 2
Як адна, дзве таполі стагнам, .

Аб Усходзе ў полі ўсё шумелі таполі.
Нік адна, дзве таполі шумелі.
I аб Захадзе ў полі дісцьми пелі таполі,] x 2
Як одна, дзве таполі усё пелі,

Що панують у полі над дубами тополі,
Як адна,дзве таролі панують,
Що начують у полі самауладна тополі,
як адна,дзве таролі начують...] x 2

Неба помсту ў полі тут пачуді таполі,
Як адна, дзве таполі пачуді.
І навеки полі дзве заснуді таполі,] x 2
Як адна, дзве таполі заснуді,

6. ВАСІЛІЧКИ

Raschivateli

У жы-це ва-сі-лён-кі, ва- сі-лён-кі ўсь-ды, дзе ні
кінь... Ой, ча- му ка-ро-ценькі-я ноч-кі, ой, ча-
му вя-лі-кі-я дзянькі?

для канца

Разъвіталі ў жыці васілечкі,
Васілечкі усыды дзё ня кінь,
Ой чамуж кароценькія nochki,] x 2
Ой чамуж даўжэнькія дзянькі,

Дзень цалюткі жыценъка я жала,
Мае ручкі, ноканькі баляць,
Мя будзі матуленъка так рана,
Дзень цалюткі спрытна буду жаць,] x 2

Унь, ідзе дарожанькай каханы,
Перасталі ручкі мне бадеъць,
Ой чамуж ты ноченька так мала,
Няма часу з любым пахудяць.

7. У ГУШЧАРАХ

/сл. Н. Арсеньевай, муз. М. Шаглова/

У гу-шча-рах, зат-ка-ных ім-глоу шэ-рым змро-кам
на зор-ку за-ру Ах-вя-ру-ем та-бе мы са-бо -
ко-жны да-е-нь ко-жны час,
ко-жны час, бе-ла-русь русь.

У гушчарах, затканых імглов,
Шерым змрокам на зорку зару,
Ахвяруем Тебе мы сабоу,
Кожны дзень, кожны час Беларусь!] x 2

І няма ў сэрцах жалю, ці страху,
Мы адва-гай юнацай гарым,
Не чужыя варожыя сілы,
Толькі Ты нас вядзеш да зары,] x 2

Хмарай дым над галовамі тae,
Вецер дыхае мятай, былём,
Беларусь, Беларусь залатая,] x 2
За Цябе, за Цябе мы ідзёём.

8. КАСІЎ ЯСЬ КАНОШЫНУ

Ка-сіў ясь ка-но-ши-ну, ка-сіў ясь ка-но-ши-ну,
ка-сіў ясь ка-но-ши-ну, па-гля-даў на дзя-лúчыну.

Касіў ясь каношыну, касіў ясь каношыну,
Касіў ясь каношыну,] x 2
Паглядаў на дзялúчыну.]

А дзялúчына жыта жала, а дзялúчына жыта жала,
А дзялúчына жыта жала,] x 2
І на Яси паглядала.

-Ідзі, ясь, да мяне, ідзі, ясь, да мяне,
Ідзі, ясь, да мяне,] x 2
Спадабаўся ты мне.

Кінуу Яська касіць, кінуу Яська касіць,
Кінуу Яська касіць,] x 2
Стая ён мамку прасіць.

-Ці ты мамка, ці не, ці ты мамка, ці не,
Ці ты мамка, ці не-] x 2
Акані я ты мяне.

Усе людзі жонак маюць, усе людзі жонак маюць,
Усе людзі жонак маюць,] x 2
Аўнімаюць і кахаюць.

Каб я жоначку меў, каб я жоначку меў,
Каб я жоначку меў,] x 2
То б не піў г не еў.

-Дык бяры Станіславу, дык бяры Станіславу
Дык бяры Станіславу,] x 2
Што, як сядзе,-на усю лаву.

Станіславы не хачу, Станіславы не хачу,
Станіславы не хачу,] x 2
Бо на лаву не усяду.

-Дык бяры ты Яніну, дык бяры ты Яніну.
Дык бяры ты Яніну,] x 2
Праца-вітую дзялúчыну.

Іто у полі жыта жала, што у полі жыта жала,
Іто у полі жыта жала,] x 2
На цябе паглядала.

9. ЛЮБЛЮ Я ГАЙНАУШЧЫНУ НАШУ

Лю-бо-лю я Гай-наў-шчыну на-шу яе усе сё-лы, гарад-
-кі тут ка-жна съце-жка мне зна-ё-ма тут пра-жы-
-ва-ющ земля-кі земля-кі

Люблю я Гайнавушчыну нашу,
Яе ўсе сёлы, гарадкі,
Тут кожна съцежка мне знаёма,] x 2
Тут пражываша землякі,

Тут пражвалі насы дзеды,
І дзедаў дзеды тут жылі,
Яны жылі і гаравалі,] x 2
Цяпер ляжань там дзе крыхы,

Люблю падлеткі наших вёсак,
Люблю дрымучыя лясы,
І нашу Ціщчу Белавеску,] x 2
І сенакосны лугі,

Люблю я мову родну нашу,
Яе не можна не любіць,
Бо навучала яе маці,
І бацька мой так гаварыў,] x 2

Люблю традыцыі наши,
Бо гэта продкаў майх дар,
Якія з даўна насялялі,
Ваколіц Гайнавукі аблішар,] x 2

Люблю я песні родны нашы,
Люблю царкоўны сумны звон,
Бо гэта Гайнавушчыны нашай,
Жыцця ё смерці есьць закон!] x 2

ІО. НОЧКА ПАГОДНА

Ноч-ка па-год-на, зо-рач-кі све-цяць. Вый-дзі
дзяў-чы-но до га-ю. Там пры да-ро-зе ёсць бе-рэ
306 ка, там я на ця-бе чэ-каю.

Ночка пагодна, зорачкі свецяць,
Выйдзі дзяўчыно до гаю.
Там пры дарозе ёсць беразонька,] x 2
Там я на цябе чэкаю.

А я не выйду мой чарнябрывый,
Я хочу цябе кідаці.
Я цябе люблю, а ты жартуеш,] x 2
Я хочу цябе забыці.

А як паедзея ты ў свет далёкі,
І будзеш ў стэпі гуляці.
Можа прыпомніш сваю дзяўчыну,] x 2
Што будзе з жалю утіраці.

Можа прыпомніш нашэ Падляшша,
Село ціхенка пад-ляском.
В ночку пагодну месачну, зорну,
Можа ты успомніш мяне часом.] x 2

ІІ. ЧАРАЙНІЦА

Ля крыніцы толькі шумяць ча-раты, доў-га
я ча-ка-ла лю-бы, не пры-хо-дзі-у ты, не пры-хо-дзі-у
ты, бо не ве-даў, не га-даў што спа-тка-ння ля кры-
ні-ци мне не пры-зна-чаў. Ты мя-не над крыні-цаю
на-зы-ваў ча-раў-ні-ца-ю, я ця-бе за-ча-ра-ва-ла ва-
раж-бой, а са-ма за-ча-ра-ва-на ята-бой.

Ля крыніцы толькі шумяць ча-раты,
Доўгая я чакала любы, не прыходзі-у ты,
Не рыходзі-у ты, бо не ведаў, не гадаў,
Што спаткання ля крыніцы мне ты прызначаў.

Прылеў: Ты мя-не над крыні-цаю.
Называў, ча-раў-ні-ца-ю,
Я цябе зачара-ва-ла варах-бо-й,] x 2
А сама зачара-ва-на табой.

Можа ты не мной, чарайніцою другой,
Зачара-ваны таемней прыгавор-травой,
Буду варах-цы, ці ждаць, ладзіць і ўгадаць,
Раска-хай ты, ці жаха-еш, дзе цябе чака-ць?

Прылеў: Ты мя-не, ты... x 2
На усёй зямлі, мы з табою адны,
Праплы-вуюць над ча-ратамі белы туманы
І каханье зноў прывядзе цябе сюды,
Да крыніцы запаветной, да жывой вады.

Прылеў: Ты мя-не, ты... x 2

12. ДУБОЧАК ЗЯЛЁНЕНЬКІ

Ду-бо-чак зя-лё-нень-кі, І-вань-ка ма-ло-дзен-кі
ой, лі-лю-лі, ой, лі, ой, лю-лі, І-вань-ка ма-
ло-дзен-кі.

Дубочак залёnenькі,
Іванька малодзенькі,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Іванька малодзенькі.

Іванька малодзенькі
Ідзе невясёленькі,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Ідзе невясёленькі.

Чаго, Ваня, журышся,
Чаго, ты нахмурүуся?
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Чаго ты нахмурүуся?

-Ой, як мне вясёлым быць,
Ой, як же не не тужыць?
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Ой, як же мне не тужыць?

Үсе мае таварышы
Даўно пажаніліся,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Даўно пажаніліся.

А я, маладзюсенькі,
Хаджу халасцюсенькі,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Хаджу халасцюсенькі.

Хаджу калля Дунаю,
Тапіціся думай,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Тапіціся думай.

-Іванька, ідзі дамой,
Душы не губі сваёй
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Душы не губі сваёй.

Адна ў цябе ўлюблена,
Ничэ не зашлюблена,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Яшча не зашлюблена.

Бяры ты ня смелую
За ручаньку белую,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
За ручаньку белую.

Вядзі ў свою хатачку,
Пацеш мамку, татачку,
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,
Пацеш мамку, татачку.

13. ОЙ, У ПОЛІ КРЫНІЦА

Ой, у по-лі крыніца там ха-ло-дна ва-дзі-ца,
ва-дзі-ца. Ой, у по-лі крыніца там ха-ло-на ва-
дзі-ца. Там жу-ра-вель во-ду піў не на-піў-ся
ска-ла-циў, ска-ла-циў.

Ой, у полі крыніца-
 Там халодна вадзіца, вадзіца.
 Ой, у полі крыніца-
 Там халодна вадзіца.
 Там журавель воду піў,
 Не напіуся-скалациу, скалациу.
 Ой, у лесе пад дубом
 Стаяць дзеўка з казаком, з казаком.
 Вецер дубам шастае,
 Хлопец дзеўку пытае, пытае.
 -Дзяўчынка, чытая ты?
 Ці не выйдзеш гуляці, гуляці?
 -Не пытаіся, чыя я,
 Як ты выйдзеш выйду я!

14. ЦІХІ ВЕЧАР
 /сл. А. Русака, муз. Г. Вагнера/

Ці-хі ве-чар у су-зо-рі над ся-лом плы-ве, за-
 -свя-ці-лі-ся аг-ня-мі ро-сы на тра-ве. Да ця-бе
 не сам прый-шоу я, -сэр-ца пры-вя-ло, f
 а свай-му я сэр-цу, щас-це тут знай-шло.

Ціхі вечар у сузорі
 Над сялом плыве,
 Засвяціліся агнімі
 Росы на траве.
 Да цябе не сам прыйшоу я,-
 Сэрца прывяло,
 А свайму я сэрцу веру,-
 Щасце тут знайшло.

Не пытаіся аб каханні,
 Во не адкаку,
 Толькі знаю, што адна я
 Без цябе туму.

Толькі знаю, што пазнала
 Радасьць я з табой,
 Толькі знаю, што адзіны
 Ты любімы мой.

Заўтра мы насустроч сонцу
 Выйдзем у палі,
 Дзе красав веснавою
 Нізы раздзілі.

А сягоння ясны месяц
 Выпльу за сяло,
 Не сама к табе прыйшла я,-
 Сэрца прывяло.] x 2

15. РАННЯЮ ПАРОЮ

Ран-ня-ю па-ро-ю я ця-бе па-зна-ла мы гуля-лі
 ў по-лі да за-ры. I та-ды ця-бе я шы-ра па-ка-
 -ха-ла ты а-дзі-ны ў сэр-ци а той па-ры.

Раннію парою я цябе пазнала
Мы гулялі ў полі да зары,
І тады цябе я шыра пакахала,]
Ты адзін у сэрцы з той пары.

Непрыкметна лета з песняй пралыцела
Дажацелі нівы і палі,
Пад дахном рабіна ярка чыранела,]
Адлыцелі ў вырай жураўді.

Добра на радзімে любы мне з табою,
Ты адзін у сэрцы з той пары,
Хай ляціць за мора гусі чарадою,]
Хай прыдуць завеі халады.

16. О, МАТУЛЯ МАЯ

/сл. А.Малышкі, пераклад М.Аўрамчыка, муз. П.Майбaryды/

О, ма-ту-ля ма-я, ты на-чей не да-спа-ла
I ва-дзіла мя-не ў па-лі край ся-ла, I да-лё-
-ка ў да-ро-гу ты мя-не на за-ры вы-праў-
-ля-ла I ручнік вы-шы-ва-ны на шча-сце да-ла

О, матуля мая, ты начей недаспала
вадзіла мяне у палі край сяла,
далёка ў дарогу ты мяне на зары выпраўляла,
ручнік вышываны на шчасце дала.
далёка ў дарогу ты мяне на зары выпраўляла,
ручнік вышываны на шчасце, на долю дала.

Хай квітнене на ім луг і росная сцежка,
над рэчкою гай, салавей дзе пле,
твая веснавая мацирынская ўсмешка,
хурботная добрыя вочы твае.

Вазьму той ручнік, пасцяль, быццам долю,
ціхім шолаху траў ў шчабланні дуброў,
на тым ручніку усе ажыве, што знаёма да болю,
маленства й разлука й да сына любоў,
на тым ручніку усе ажыве, што знаёма да болю,
маленства й разлука й да роднага сына любоў.

17. А ЦІ УСЕ ТЫ САДЫ ЦВІТУЦЬ

А ці ўсе ты-я са-ды цві-туць, што са-дзяц-ца,
па-лі-ва-юц-ца? Ці ўсе ты-я за-муж і-дуць,
што лю-бяц-ца ды ка-ха-юц-ца?

А ці ўсе ты сады цвітуць,
што садзяцца, па-лі-ваюцца?
Ці ўсе ты замуж ідуць,] x 2
што любяцца ды какахаюцца?
Палавіна тых садоў цвіце,
Палавіна асыпавацца.
Палавіна замуж ідзе,] x 2
Палавіна разлучаецца.]
Бы! ў полі три крынічанкі:
Любіў хлопец три дзявічанкі:
Чарнявую, бляявую,
Трецю русу кучараўшую.] x 2
Чарнявую ад душы люблю,
А з бляявай абвянчаюся,
А з русою кучараю,
Прыдзэ вечар-развітаўся.] x 2
Ці ж я табе не прыказвала
Як стаялі пад паветкаю:
Не едзь, мілы, ў далёкі край,] x 2
Не застанеш мне дзяўціцаю.
Не застану цябе дзяўвіцаю,
Так застану маладзіцаю,
Датуль цябе любіць буду,
Усё раўно вазьму ўдавіцаю!] x 2

І8. БЕЛАРУСКАЯ ЗЯМЛІЦА
/сл. А. Пічалкі, муз. М. Маўтсона/

Анданте. Павольна

Musical notation for 'Беларуская зямліца' in 2/4 time. The vocal line consists of two staves. The first staff starts with a quarter note 'р' followed by eighth notes 'а' and 'е'. The second staff begins with a quarter note 'е' followed by eighth notes 'р' and 'а'. The lyrics are written below the notes. The music ends with a repeat sign and a new section.

Бе-ла-ру-сka-я зя-млі-ца мя-не узга-да-
-ва - ла. Ма-ци у мо-ве бе-ла-ру-сka-я песь-ні
мне съпля-ва - ла.

Беларуская зямліца
Мяне узгадавала.
Маці у мове беларускай
Песьні мне съпявала.

Гета мова і край родны
Над усё мне міль
Не магу іх адчураца
Да самай магіль.

Не магу іх адчураца
Як рукі, як вока.
Няхай слава Беларусі
Плыве у съвет широкі.

19. ТЫ КАЗАЛА У ПАНЯДЗЕЛАК

mf *Coda*

-Ты ка-за-ла ў па-ни-дзе-лак пой-дзэм ра-зам з па-
-ся-дзе-лак, я прый-шоў тэ-бэ нэ-ма: па-дма-ну-ла, па-
-дя-ла. Ты ж мэнэ па-дма-ну-ха ты ж мэ-нэ па-дя-ла,
ты ж мэ-нэ, ма-ла-до-га, з у-ма ро-зу-му звя-ла, *bis*
я ж тэ-оз, я ж тэ-оз па-дма-ну-ла, я ж тэ-оз па-
-дя-ла, я ж тэ-оз, ма-ла-до-га, з у-ма ро-зу-му звя-ла

-Ты казала ў панядзелак
Пойдзэм разам з пасядзелак,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж мэнэ падманула,
Ты ж мэнэ падяяла,
Ты ж мэнэ, маладага,
З ума-розума звяла.] x 2

-Ты казала ў аўторак
Пацалуеш разаў сорак,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж ...

Ты казала ў сярэду
Пойдзэм разам на бяседу,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж ...

Ты казала ў чацвер
Пойдзэм разам на спацэр,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж ...

Ты казала ў пятніцу
Пойдзэм разам у святліцу,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж ...

Ты казала у суботу
Пойдзэм разам на работу,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж ...

Ты казала у нядзелью
Пойдзэм разам на вяселле,
Я прыйшоў-тэбэ нэма:
Падманула, падяяла.

Прыпей: Ты ж ...

20. ТОЛЬКІ З ТАБОЮ
/сл. А.Русака, муз.У.Любава/

mf *Tol'ki z taboju*

мне хо- чац-ца жыць, толькі з табою
Ра-да-сць, і го-ра і шча-сце дзям'ць толь-кі
з та-бо-ю

Толькі з табою мне хочацца жыць,
толькі з табою,
Радасць, і шчасце, і гора дзяліць,] x 2
толькі з табою.

Ранній часнай к табе я лячу,
Познай парою,
Толькі табе прыхіліца хачу,] x 2
Сердам, душом.

Выйсці ў поле, дзе німы шумиць,
там над ражою,
Першую зорку на небе спаткаць,] x 2
толькі з табою.

I не так страшна ісці па пущі,
Будзе з табою.
I так ёсці неразлучна ў жыці,] x 2
Толькі з табою.

21. МАНАЛОГ ПАЙСТАНСКАГА КАНЯ /1863г./ /сл. і муз. С. Саколеў-Воющ/

Ты ся-дзі упэ-ў-не-на на ма-ёй спі-не, мы з табой
не пер-шы раз бра-це на вай-не, мы з табой не
пер-шы раз па-чы-наем бой, Ты ся-дзі упэ-ў-не-на
я заў-жды з табой. Цок, цок... верш-ні-кі на ко-нях
цок, цок..., ты зва-жай на-род цок, цок...
і штан-дар з Па-гоняй цок, цок ... клі-ча у па-ход.

6
Ты сядзі ўпэ-ўнена на ма-ёй спі-не,
Мы з табой не пер-шы раз бра-це на вай-не,
Мы з табой не пер-шы раз па-чы-наем бой,
Ты сядзі ўпэ-ўнена, я заў-жды з табой.

Прылеў: Цок, цок, цок, цок, вершнікі на ко-нях,
Цок, цок, цок, ты зва-жай, на-род...
Цок, цок, цок, цок, і штан-дар з Па-гоняй,
Цок, цок, цок, цок, клі-ча у па-ход.

Недзе там на перадзе, праста ля ракі
Нас чакаюць свежыя, царскія палкі.
А за німі вольныя неба і мурог,
Прага неадольныя новы перамог.

Прылеў: Цок, цок, цок...
Ты сядзі не пакідай, вер што не змяню,
Толькі болей волі дай, мне-свайму каню.
Толькі болей волі дай, куля не кране,
Ты сядзі не пакідай і не цуглай мяне.
Прылеў: Цок, цок, цок...

22. КУПАЛІНКА

МАЛЕУНА
Ку-па-лін-ка, ку-па-лін-ка, цём - на - я
ноч-ка. цём - на - я ноч - ка, А дзе ж тва-я доч-ка?

Купалінка, купалінка,
цёмная ноцка,
Цёмная ноцка,
А дзе ж твая дочка?] x 2

Мая дочка ў садочку
ружу, ружу поліць,
Ружу поліць, ружу поліць,] x 2
белы ручкі коліць.

Кветачкі рвець, кветачкі рвець,
вяночкі ўець,
Нацеж, нацеж вам дзяліцаткі] x 2
усім па вяночку.

23. НЕ ПАГАСНУЦЬ ЗОРКІ Ў НЕБЕ
/сл.Я.Купалы, муз.М.Янчука і Равенскага/

Musical score for 'Не пагаснучь зоркі ў небе'. The score consists of two staves of music with lyrics written below them. The first staff starts with 'Не пагаснучь зоркі ў небе, па-куль не-ба бу-дзе,' and the second staff continues with 'не за-гі-не наш род-ны, па-куль бу-дуць лю-дзі.' The key signature is F major, and the time signature is common time.

Не пагаснучь зоркі ў небе, па-куль неба будзе,
Не загіне край наш родны, па-куль будуць людзі, x 2
Ночка цёмная на съвеце вечна не пануе,
Зерне, кінутае ў ніву, усходзе ды красуе. x 2
Беларускім рукою съветлай праўды сіла,
Славу лепшую напіша Беларус! Мілай. x 2
Зацьвіце наш край, як сонца пасъля непагоды,
У роўнай сіле, у роўнум стане, між усіх народаў. x 2

24. А КАЛІ Ж ТОЙ ВЕЧАР

Musical score for 'А КАЛІ Ж ТОЙ ВЕЧАР'. The score consists of two staves of music with lyrics written below them. The first staff starts with 'А ка-лі ж той ве- чар ды й па-ве-ча-рэ-е?' and the second staff continues with 'Ка-лі ж ма-ё сэр-ца ды й па-ве-ся-ле - е? //ле-е' The key signature is F major, and the time signature is common time.

А ка-лі ж той вечар
Ды павечареє?
Калі ж ма-ё сэр-ца
Ды павесялее?

-Прыдзі, прымідзі, мілы,
Да мяне дахаты,
Адчыны я дзверы,
Каб не чула маці.
Каб не чула маці,
Ды не гаварыла,
Каб нас, маладзенъкіх,
Ды не раздучыла.

А як адчынила,
Цяжка я ўздыхала,
А як выпускала
Мілага пытаала.

-Скажы, скажы, мілы,
Скажы, мой міленыкі,
Ці напраеду любіш,
Ці з мяне смяшяш?

Ці напраеду любіш
Ці з мяне смяшяш,
Да другое ходзіш
Мне не прызнаешся?
-Я цябе, дзаяўчына,
Любіу, любіц буду,
Сазнаюсь па праудзе,
Сватаці не буду.

Рад бы цябе уязці -
Не вяліць мне маці,
Як цябе вазьму я,
То не уседжу ў хаце.

25. РОДНЫ КРАЙ

Musical score for 'Шы-ра-кое пра-стор і раз-до-лле'. The score consists of three staves of music with lyrics written below them. The lyrics are: 'Шы-ра-кое пра-стор і раз-до-лле I заў-сё-ды не знаю ча-му-йвы-хо-джу ў бя-лют-ка-е по-ле і ві-та-ю ма-роз і зі-му.' The key signature changes between C major and F major, and the time signature is common time.

Шыракое прастор і раздолле
І заўсёдзі не знаю чаму-
Хо-джу у бяліткае поле] x 2
І вітаю мароз і зіму.

Сонца ў кожнай сняжынцы іскрыца
Асыпае праменнямі гай,
Кожны раз не могу надзівіцца,
Наглядзеца на свой родны край.] x 2

26. ОЙ, У ПОЛІ ТРЫ КРЫНІЧАНЬКІ

УМЕРАНКА

Ой, у по-лі тры крыні-чанькі, лю-біў хлопец тры
дзяўчынанькі чар-ня-ву-ю, бя- ля-ву-ю іру-су-ю
ку-ча-ра-ву-ю.

Ой, у полі тры крынічанькі,
Любіў хлопец тры дзяўчынанькі:
Чарнявую, бляявую] x 2
І русую кучараўую.]

-Чарнявую ад души люблю,
З бляяво павянячаўся,
А з русаў кучараўую] x 2
Назаўсёды развітаўся.)

Ці ж я табе не прымказывала,
Як стаялі, прыгаварыўала:
Не езда, міль, у далёкі край,] x 2
Бо застанеш маладзіцай!

-Любіў я цябе дзяўчыцаю,
Буду любіць маладзіцай,
Датуль цябе любіць буду,) x 2
Пакуль вазьму удавіцаю!

Не ўсе ж тыя ды сады цвітуць,
Не ўсе ж разам асылаўшца,
Не ўсе ж тыя з сабой жэнляцца,) x 2
Што любіца да кахаўща.

27. МОЙ РОДНЫ КУТ
/сл. Я. Коласа, муз. І. Лучанка/

Мой родны кут, як ты мне мілы!
За-быць ця-бе не ма-ю сі-лы! Не раз, у-том-
ле-ны да-ро-гай, мыц-цём вяс-ны ма-е ў-бо-
гай, к та-бе я ў дум-ках за-ля-та- ю
там ду-шо- ю спа-чи-ва--ю, і там ду-шо - ю
спа-чи-ва - ю.

Мой родны кут, як ты мне мілы!
Забыць цябе не маю сілы!
Не раз, утомлены драгай,
Мыццем вясны мае ўбогай,
К табе я у думках залятар
І там душою спачываю,
І там душою спачываю.

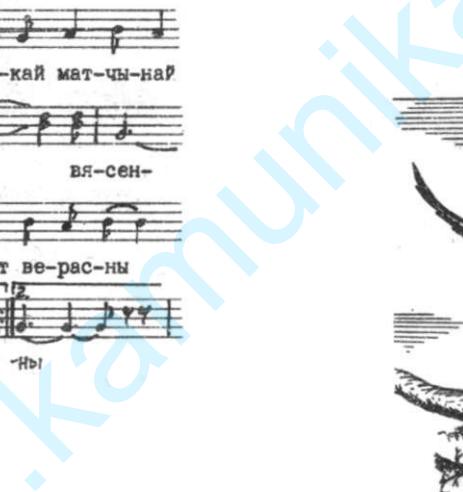
Вось як цяпер, перада мною
Усту куточак той прыгожа,
Крынічкі вузенькая ложа
І елка ў пары з хваіною,
Аблукнушысь цесна над вадою,
Як маладыя ў час кахання,
У апошні вечар расставання

Люблю цябе, мой бераг родны,
Дзе льеца Нёман срэбраводны,
Дубы дзе дружнай чарадко
Стаяць, як вежы, над вадро..
Мой родны кут, як ты мне мілы!
Забыць цябе не маю сілы!
Забыць цябе не маю сілы!

28. СПАДЧЫНА
/сл. Я. Купала, муз. И. Лучанок/

Federato confortabile

Ad pra-
-дзе-даў спа-кон вя-коў мне за-ста-ла-ся спад-чи-на.
Паміж сваіх і чу-жа-коў я-на мне лас-кай мат-чи-на!
Аб ёй мне ба-юць каз-кі-сны вя-сен-
-нія пра-та-лі-ни. І ле-су шэ-лест ве-рас-ни
і ў по - лі дуб а-па - ле-ны 2. Аб -ны

Ад прадзедаў спакон вякоў
Мне застадася спадчына;
Паміж сваіх і чужакоў
Яна мне ласкай матчынай.

Аб ёй мне ба-юць каз-кі-сны
Вясення праталіны,
І лесу шэлест верасны,
І ў полі дуб апалены.

Аб ёй мне будзіць успамін
На ліпе бусел клёкатам
І той стары амшалы тын,
Што лёг ля вёсак покатам.

Аб ёй мне ба-юць каз-кі-сны
Вясення праталіны,
І лесу шэлест верасны,
І ў полі дуб апалены.

І тое нуднае ягнят
Бляянне-зоў на пасыбішчы,
І крык вароніных грамад
На могілакавым кладэбішчы.

Жыве з ім дум маіх сям'я
І сніць з ім сны нязводныя...
Завеща ж спадчына мая
Усяго Старонкаі Роднаю.

] x 2

29. МОВА РОДНАЯ
/сл. Я. Купала/

Musical score for 'Mova Rodnaya' featuring five staves of music with lyrics written below them. The lyrics are:

мо-ва род-на-я,
мо-ва дзядоў ін-шай мо-ви мы ў сэр-цы на-
чую-ем; мі-ла гуч-насць-ю слоў ты, як
му-зы-ка сэр-ца ча-ру-еш. мі-ла гуч-насць-ю
любых нам слоў ты, як му-зы-ка, сэр-ца ча-
ру-еш.

Мова родная, мова дядюй,
Іншай мовы мы ў сарцах на чуем;
Мілагучнасць любых нам слоў
Ты, як музыкай, сэрца чаруеш.
З-пад вясковых прыветлівых стрэх
Пераліўна ззвініць ад съвітаньня,
Бы дзявочы рассыпісты съмех,
Выцдам першае ў сэрцы каханьне.

Мова наша-буны цветатой:
Разылілася у ёй першая радасць,
Словы матчныны сыпалі зь ёй,
Як цвяточкі адцвіўшага саду.

30. РУЧНІКІ
/сл. В. Вярбы, муз. М. Пятранкі/

Musical score for 'Ruchniki' featuring five staves of music with lyrics written below them. The lyrics are:

У субо-ту Ян-ка е-хаў ля ра-кі, пад вяр-бой А-
лёна мы-ла руч-ні-кі, Па-ка-жы А-лё-на, бро-ды
зем-ля-ку, дзе тут пе-ра-е-хаць на ка-ні ра-ку? //и...

У суботу Янка ехаў ля ракі,
Пад вярбой Алёна мыла ручнікі.
-Пакажи, Алёна, броды земляку,
Дзе тут пераехаць на кані раку?

-Адчапіся, хлопец, едзь абы-куды,
Не муші мне толькі чыстае вады.
У маркоце Янка галавой панік,
Упусціла дзёзку беленкі ручнік.

-Янка, мой саколік, памажи хутчэй,
Ой, плыве, знікае ручнічок з вачэй.

-Любая Алёна, я вады баюсь,
Панацілай спачатку, што, як утаплюсь?

Супыніўся гнеды пад вярбой густой,
Цалавала Янку, Лена над ракой,
Стала ціха, ціха на ўсей зямлі;
На рацэ далёка ручнікі плылі...] x 2

31. ЛЯВОНІХА

А Ля-во-ні-ху Ля-вон палю-бў Ляво-нісе чара-
вічкі ку-піў Ля-во-ні-ха душа лас-кава-я ча-ра-
віч-камі па-ляс-кі-ва - ла

А Лявоніху Лявон палюбіў,
Лявонісе чаравічкі купіў.
Лявоніха душа ласкавая,
Чаравічкамі палясківала.

Як я молада ў матулькі била,
Як вішанька ў садочку цвіла,
Цвіла, цвіла ды пацітывала,
З малайцамі ды пагулівала.

Ой, Лявоніха, Лявоніха мая,
Ты такою прыгажуні не была.
Як збярэмся мы у свята пагуляць,
Нам Лявоніхі свайне не пазнаць.

Ах, Лявоніха, Лявоніха мая,
Ты сагоня, нібы ружа, расціла,
Расціла буйнымі кветкамі
З добрым мужам, да і з дзеткамі.

32. ЗАГРАЙ ТЫ ДЗЯЎЧЫНО

За-грай ты дзяўчыно, ў зя-лё-ным са-доч-ку,
там дзе ся-дзе-лі ка-лісь ты песню спя-ва-ла
на струнах гі-та-ры а я у тва-е во-чи дзі-ві-усь
дзі-ві-усь.

Заграй ты дзяўчыно, ў зялённым садочку
Там, дзе мы сядзелі ка-лісь,
Ты песню співалі на струнах гітары,] x 2
А я ў твае вочы дзі-ві-усь.

Ты песню сканчыла, гітару злажыла
І месяц на нас паглядяу.
І кветкі пахнелі, і штось нам шапталі] x 2
А ты ўсе мяне не пускау.

Дзяўчыно-галубко, ходзь сядзь каля мяне,
Надышаў разлукі нам час,
Прысадзь пагаворы, абняўшысь з табою,] x 2
Бо што ты заплачаш не раз.

А я ўзяджаю ў чужую старонку,
Не знаю, вярнуся я ці не,
Загіну без цябе, мая ты галубко,] x 2
Загіну ў чужой старонке.

Ты знайдзеш там крашшу, ад мяне багатшу
І будзеш яе ты любіць.
За золата шчасця не купіш ніколі,] x 2
А сэрца нікому не згубіць.

33. БЕЛАРУСАЧКА

Я гля-жу на тва-е ко-сы ру-сы-я не ма-гу на-гля-
-дзеца ні-як. Бе-ла-ру-сач-ка, бе-ла-ру-сач-ка да-ра-
-га-я ся-брóука ма-я, бе-ла-ру-сач-ка, бе-ла-ру-сач-ка
да-ра-га-я ся-брóука ма-я.

Я гляджу на твае косы русыя
Не могу наглядзеца ніяк.
Беларусачка, беларусачка,] x 2
Дарагая сябрóука мая.

У краях незнаёмых, нязведеных
Буду ў радасці я ці ўжурбе.
Беларусачка, беларусачка,] x 2
Не забуду ніколі цябе.

Я вярнуся к табе сінявокая
Калі ў кветкі адзенеца край.
Беларусачка, беларусачка,
Ты хоць зредку мяне ўспамінай.] x 2

34. ОЙ, ТЫ КРАЙ МОЙ ЗАЛАТЫ
/сл. В.Кавыла, муз.Э.Зубковіча/

Allegro moderato
Ой, ты край мой за-ла-ты,
край мой ва-сіль-ко-вы! Над ра-ко-ю ча-ра-ты
пуш-чи ду-брó-бы. Як цым-ба-лы, звон-кі бор,
Al solo
ў зе-ля-ні да-лі-ны, сре-бра рэ-чак і ва-зер,
вы-рай жу-раў-лі-ны. Край мой ва-сіль-ко-вы.

Ой, ты край мой залаты,
край мой васільковы!
Над ракою чараты,
пушчи і дубровы.

Як цымбалы, звонкі бор,
ў зелені даліны,
Сребра рочак і вазёр,
вырай жураўліны.

Пад дугою шархунцы,
коні вараны...
Шыр і бель ва ўсе канцы,
песьні маладыя...

Над ракою чараты,
пушчи і дубровы...
Ой, ты край мой залаты,
край мой васільковы!

35. КОЛЬКІ Ў НЕБЕ ЗОР
/сл. і муз. А. Шылдасукаса/

Коль-кі ў не-бе зор цяж-ка па-лі-чыць,
толь-кі з іх ад-на съ най-яр-чай га-рыць.
Гэ - та ты, ма-я зор- ка яс-на-я,
ты, лю-боў ма-я не па-гас-на-я //я.

Колькі ў небе зор-циажка палічыць.
Толькі з іх адна найярчай гарыць.
Гэта ты, мая зорка ясная,] x 2
Ты, любоў мая непагасная.
У працы і ў жыцці добра нам з сабой
Марыць і любіць з песней мададой.
Дзе так добра жыць, дзе такі прастор,] x 2
Часця больш у нас, як на небе зор.

Край широкі наш, мірны дарагі,
У ім бягучы удаљ светлыя шляхі.
Мне з табой па іх хочацца ѹсці
І усё дзяліць разам у жыцці.] x 2

36. ВЫ ШУМЕЦЕ БЯРОЗЫ
/сл. М. Гілевіча, муз. Э. Ханка/

Вы шу-ме-це, шу-ме-це нада мною бя-ро-зы, ка-
лы-шэ-це, ляляйце свой на-пей ве-ка-вы. А я ля-гу
прилягү у край гасцінца старога, На духмяным
пракосе недаспелай травы.

Вы шуміце, шуміце нада мною бярозы,
Калымайце, ляляйце свой напей векавы.
А я лягу, прилягу у край гасцінца старога,] x 2
На духмяным пракосе недаспелай травы.

А я лягу, прилягу у край гасцінца старога,
Галавой на пагорак, на высокі курган.
Расстягнутыя рукі вольна ў шир й раскіну] x 2
А нагамі ў далінку хай накрье туман.

Вы шуміце, шуміце, нада мною бярозы,
Абымайце, мілуйце ціхай ласкай зямлю.
А я лягу, прилягу у край гасцінца старога,] x 2
Я здарожуся трохі, я хвіліну паслю.

37. СЛУЦКІЯ ТКАЧЫХІ
/сл.М.Багдановіча, муз.М.Шчаглова/

Мадлено. Памерна

Ad rod-nых ніў, ad rod-nай ха-ты у пан-скі

двор дзе-ля кра-сы я-ны бяз-долъ-ны- я у зя-тъ

ткаць за-ла-ты - я па-я- сы. сы.

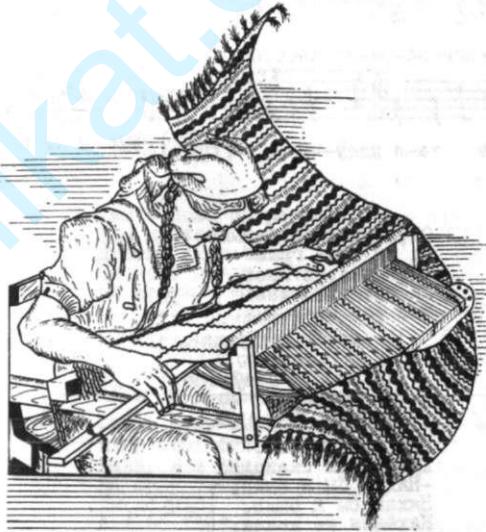
Ад родных ніў, ад роднай хаты.
У панскі двор дзеля красы,
Ины бяздолных узяты,
Ткацы залатыя паясы.

І цягам доўгія часіны,
Дзяўчочыя забыўшы сны,
Свае широкія тканіны
На лад персыдзкі ткуць яны.

А за сьцяней сымлецца поле,
Зіяе неба з-за вакна,
І думкі мкнуцца мімаволі,
Туды, дзе расцьвіла вясна.

Дзе блішча збожжа у яснай далі,
Сінеюць міла васількі.
Халоднімі сребрами зъязлюць хвалі
Між гор лічайся ракі.

Цямнее край зубчаты бору
І тче, забыўшися рука
Заміж персыдзкага узору
Цвяток радзімы вас... эка.

38. ОЙ, СІВЫ КОНЬ БЯЖЩЬ

Ой, сівы конь бяжщъ.
На ім бела грыва,
Ой, спанаравілась,
Ой, спанаравилась] x 2
Мне тая дзяучына.
Не так та дзяучына,
Як ле ліченко,
-Ой, падай, дзяучына,
Ой, падай, дзяучына,
На коня ручанку.
Рукі не падала,
Ты словы сказала:
-Няхай бы я была,
Няхай бы я была,] x 2
Кахання не знала.
Бо тое каханне,
З вечора да рання.
Як сонейка ўзыдзе,
Як сонейка ўзыдзе-] x 2
Каханне разыдзе...

39. ТАМ У ПОЛІ ОЗЁРЧАКО

Там у полі озёречко,
Там плывало вядэречко,
Дубова клэпкі,
Сосновэ дэнца,] x 2
Не журайся маё серца.

Там плывало і другое
вядэречко дубавое,
Выйдзі дзяучына
Выйдзі кахана,] x 2
Пагаворымо з табою.

-Я не буду выхадзіці,
Мянне маці будзе біці;
Выйду я з двора,
Як буду твоя,] x 2
Ты не мой,
А я не твоя.

Хлопец коніка сядлае,
Да дзяучыны прамауляе,
-Ці мне тапіца,
-Ці мне жаніца,
-Ці да дому варацица.] x 2

-Ой ты хлопец не тапіся,
Бо ты душу загубіш,
Ездзьмо звенчаймось,
Ездзьмо звенчаймось,
Калі ты мне верна любіш.] x 2

40. ВОСЕНЬ

/сл. А. Гаруна, муз. Э. Зубковича/

Moderato, Commodo

Гусі́кі кі́ гур-та-мі зьбі-ра-юц-ца, за-раз на
поў-дня зу-сім па-ля-циць; Стая па стаі на
реч-цы зъмія-ня-ец-ца, Уранку кры-чаць на ва-дзе ла-па-
циць.
Piu mosso

Так неу́-сыця-рэж-на ча-са-мі, дзя-нёч-ка-мі восень зъмі-
ня-е абліц-ча зям-лі... З дня-мі бяз сон-ца, ха-лод-ны-
мі *лентаблайз* ноч-ка-мі цяк-кі-я дум-кі мне ў сэрца прыйшлі. Неш-та
ста-ро-е у-сё ўспам-на-ец-ца, толькі ня-яс-на, маў-

-ляў праз ту-ман, Ней-кі ня-ве-да-мы жаль узды-маеца,
ва-біць і ця-гне ўспамінак-дур-ман.

Сэр-ца ба-ліць пад жа-даньняў пры-му-
са-мі, што за жа-дань-ні-ніяк не пазнаць. Можа ля-
це-ци адгэтуль за гу-ся-мі, можа зас-нуць
каб ні-чо-га на
знаць...

Гусі́кі кі гуртамі зьбірающа-
Зараз на поўдня зусім паліяць.
Стая на стаі на речы зъміянеца,
Уранку крычаць на вадзе, лапаць.

Так неу́-сыцярэжна часам дзянёчкам
Восень зъміяне абліця зямлі...
З днямі бяз сонца, халоднымі ночкамі
Цяжкі думкі мне ў сэрца прышлі.

Нешта старое усё ўспамінаеца,
Толькі няясна, маўляў праз туман.
Нейкі няведамы жаль уздымаеца,
Вабіць і цягне ўспамінак-дурман.

Сэрца ба-ліць пад жа-даньняў прымусамі,
Што за жадань-ніяк не пазнаць.
Можа ляцеци адгэтуль за гусямі?...
Можа заснуць, каб нічога на знаць?...

41. ВЯНЕ РУТА

МЕРНА

Вяне ру - та дя прыса - даў: чар-
ня-ва-я дзялчы-нень-ка мне прына-да] Чар-
ня-ва-я/-да!

Вяне рута ля прымадаў:
Чарнявая дзялчынёнька -] x 2
Мне прынада!

I не піў бы, і не еў бы -
Да чарнявае, дзялчыны] x 2
Палляцеў бы!

Палляцеў бы, ды не мушу:
Распалила чарнявая
Серца, душу.] x 2

- Ці ты піян быў, ці змыліўся,
Што ў такую некрасивую] x 2
Улюбліўся?

- Я не піян быў, не змыліўся:
У дзяльвочы чорны вочы
Я улюбліўся!] x 2

42. ЖЫТА-МАЦІ

Жыта-маці, жыта-маці
Жыта, ні палова
Як дзялчыну не любіці, калі чорнаброва.

Прылеў: Ой, сама я не знаю
Що рабіці мар [] x 2
Ой, ці з тым, ці не з тым
Сама не угадаю.

Жыта-маці, жыта-маці
Жыта, ні пшаніца
Як дзялчыны не любіці,
Калі чапурыца.

Прылей: Ой, сама... x 2

Голуб сівы, голуб сівы
Голуба сівенка
Башка міль, маци міла
Дзялчына міленка.

Прылеў: Ой, сама... x 2

Жыта-маці, жыта-маці
Жыта паласочки
Як дзялчыны не любіці
Калі чорны вочки.

Прылеў: Ой, сама... x 2

43. РАНЕНЬКА Ў САДОЧКУ

Ра-но ра-нень-ка ў са-до-чку-у я у-ба-чи-
ла сля-до-о-о-чи. Хтось ве-ча-рам блу-дзіў
дя ак-на май-го ха-дзіў, ля ак-на май-го ха-дзіў

Рана ранен'ка ў садочку

Я убачыла съядочкі.

Хтось тут вечарам блудзіў,

Ля акна майхо хадзіў, ля акна майхо хадзіў.] x 2

Я пазнала адгадала,
Так мне сэрца падказала.
Вечаровав парой, тут хадзіў любімы мой,] x 2
Тут хадзіў любімы мой.

Мусіць доўга ад змяркяння,
Ін чакаў са мной спаткання.
І хадзіў туды-сюды,
І пакінуў тут сяды,] x 2
І пакінуў тут сяды.

Учора маму я прасіла
Каб яна мяне пусціла.
Выїсці вечарам у сад
Быў бы любы вельмі рад,] x 2
Быў бы любы вельмі рад.

Мама строга прыказала,
Каб я доўга не гуляла.
І не шла там да сяла,
Дома з вечара была,
Дома з вечара была.] x 2

Ох, наўжо ж ёй невядома,
Што ўседзець нельга дома.
Калі любы пад вакном,
Калі хораша кругом,
Калі хораша кругом.] x 2

44. БЕЛАРУСЬ /сл. У. Жылкі, муз. А. Паўленка/

Беларусь, Беларусь, гэты зык,
Паліца душу маю як агнём,
Я не ведаю чым ён вялік,
Але думак не змог я аб ём.
Як паучу яго задрыжыць,
Маё сэрца замые ў грудзях,
І балюча так робіцца жыць,
І шукаеш чагосці ў людзях.
Беларусь, Беларусь, x 2

Беларусь, Беларусь, гэтых слоў
Пойме музыку, хто ўсей душой,
І малгутны тулівы іх зоў
Зловіц думкай сваёю жывой.
Зетрапеча бы ранены ён,
Задрыжыць пад навадар дум,
Гэткі, страшна пакутны іх стон
І аб волі бязмерны іх сум.

Беларусь, Беларусь, x 2
Беларусь, Беларусь, гэта дзей
І разумных, і сладкіх прыклад,
Край вялікіх, і дум, і людзей,
І бязвольна скіліўшыхся хат.
Дзе наўоля і воля спрадвек
І бядота сярмажных жывуць,
Крыуда дзе, паняверка і здзек
Краскай макавай ярка цвітуць.
Беларусь, Беларусь, x 2

45. НЕ ЗАБУДЗЬ...

Дзе бы ты не па-ся-лі-ў-ся, дзе б не зв'ў са-бе
гня-эдо-ро-ноні каб ты не-за-бы-ўся дзе ка-лісь быў
ма-лы-шом, не за-будзь сва-ёй ха-ты, дзе жы-лі
баць-ка і ма-ци, там ў ка-лы-цы ка-лы-ха-лі і спя-
ва-лі бай-лю-лі.

Дзе бы ты не пасяліўся,
Дзе б не звій сабе гняздо,
Помні каб ты не забыўся
дзе калісь быў малышом.

Не забудзь сваёй хаты,
Дзе жыў Баяцка і Маці,
Там у калысцы калыхалі
І спявалі, байлюлі.

Ганарысь Мовай Роднай,
Ты яе не забывай,
А калі хто запытае
Беларус-ты добра знай.

Не забудзь дзе вучыўся
Вымаўляць першы слова,
Добра ведай, што трэба
Мову Родну шанаваць.

Аа-а-а-а-а
Аа-а-а-а-а
Добра ведай, што трэба
Мову Родну шанаваць.

] x 2

] x 2

З М Е С Т

№	Песня	Стр.
1.	Беларусь мая	2.
2.	Люблю наш край	3.
3.	Родны мой город	4.
4.	Беласточчына	5.
5.	Дэве таполі	6.
6.	Васілёчкі	7.
7.	У гушчарах	8.
8.	Касціў Ясь каньюшыну	8.
9.	Люблю я Гайнавічыну нашу	II.
10.	Ночка пагодна	12.
11.	Чараўніца	13.
12.	Дубочак зялёнененькі	14.
13.	Ой, у полі крыніца	15.
14.	Ціхі вечар	16.
15.	Ранняю парою	17.
16.	О матуля мая	18.
17.	А, ці усе тыя сады цвітуць	19.
18.	Беларуская зямліца	20.
19.	Ты казала у панядзелак	22.
20.	Толькі з табою	23.
21.	Маналог паўстанскага каня	24.
22.	Купалінка	25.
23.	Не пагаснуць зоркі ў небе	26.
24.	А калік той вечар	26.
25.	Родны край	27.
26.	Ой, у полі тры крынічанкі	28.
27.	Мой родны кут	29.

28. Сладчына	30.
29. Мова родная	32.
30. Ручнікі	33.
31. Ліяноўка	34.
32. Заграй ты дзлўчыно	35.
33. Беларусачка	36.
34. Ой, ты край мой залаты	37.
35. Колькі ў небе зор	38.
36. Вы щумеце бярозы	39.
37. Слуцкая ткачыхі	40.
38. Ой, сівы конь бяжыць	42.
39. Там у полі озёречко	43.
40. Восень	44.
41. Вінне рута	46.
42. Жыта-маці	46.
43. Раненъянка ў садочку	47.
44. Беларусь	48.
45. Не забудзь	49.

ELEMENTY WYMOWY BIAŁORUŚKIEJ

Alfabet białoruski:

Аа	Бб	Вв	Гг	Дд	Іі	҃҃	҆҆	҈҈	҉҉	ҊҊ	ҋҋ
а	б	в	г	д	і	҃	҆	҈	҉	Ҋ	ҋ
з	Іі	҃҃	҆҆	҈҈	҉҉	ҊҊ	ҋҋ	ҌҌ	ҍҍ	ҎҎ	ҏҏ
зе	і	јот	ка	ет	ем	ен	о	ре	ер	ес	
Тт	Үү	Үү	Ҳҳ	Ҳҳ	Чч	Шш	Ыы	Ьь	Әә		
т	ү	үү	ҳҳ	ҳҳ	ч	шш	ы	ьь	әә		
е	и	и	ч	а	с	з	з	у	знак	мігкі	е
ю	я	я	ш	з	з	з	з				
и	ј	ј	ј								

- „Г”, „Г” чытамы jako „h”
- „О”, „О” чытамы zawsze jako „o”
- „А”, „А” чытамы zawsze jako „a”
- коісóквеке ЦЦЦ чуваюмамy jako "cca", nie jako "tsia"
- „дзі” чытамы jako [dž] lub [dzi]
- „ү”, „ү” zazwyczaj чытамy między [u] a [i] lub jako [u]
- „І”, „І” чытамы jako [i]
- „И”, „И” ---"---"---[j]
- „СВ” ---"---"---[š]
- „ЦВ” ---"---"---[č]
11. apostrof “’” np пад’ ехаць чытамы jako pauze.

